

Marvan Mahul

NOVA GAZA

Nema još mnogo dana
 Ne oklevaj u majčinoj utrobi, sine, požuri, dođi
 Ne što te čekam željno
 Već što je počeo RAT i bojim se da ne vidiš
 Svoju zemlju kakvu sam za tebe želeo

Tvoja zemlja nije kopno
 Ni more koje je proreklo ovo što nam se zbiva pa UMRLO
 Ona je tvoj narod, dođi da ga upoznaš pre nego
 Što ga PROJEKTIL izobličići i primora me da skupljam njegove delove
 Da bi ti znao da su oni koji su otišli bili lepi
 I nevini
 I da su imali decu kao ti koja su ih ostavila bežeći od hladnjače
 Za MRTVACE pri svakom napadu da bi se kao siročad poigrala
 Na užetu za spasavanje

Možda mi ne poveruješ ako zakasniš
 Pa poveruješ da je to zemlja bez naroda i da mi
 Ovde zaista nismo ni bili;
 Dvaput smo se rasuli pa onda ustanak na svoju sreću dizali
 Sedamdeset i pet godina
 A kad sreća odnese od nas svako dobro
 Nada prevari

Znam da je breme za tebe teško
 I da je briga od tebe veća, izvini što sam ja
 Kao gazela na porođaju što strahuje od hijene da ne vrebata iza
 Grmlja, dođi dakle brzo a onda trči
 Daleko koliko možeš
 Tako me neće rastrgnuti kajanje

Juče me je izmorila zla slutnja, rekoh: ćuti
 Šta ima s mojim čedom, sinom povetarca, šta ima s njim oluja?
 Ali ja sam se danas vratio; otac ti je varalica, ne junak
 Nosim u torbi hitnu vest;
 BOMBARDOVALI SU baptističku BOLNICU u GAZI
 I među pet stotina žrtava bilo je i dete

Doziva svog brata u koga je pola glave, oči otvorene: „Bato!
Je l' me vidiš?”
On ga ne vidi
Kao što ga ne vidi svet zauzet, taj koji je
Dva sata to kritikovao i potom zaspao da bi zaboravio njega
I njegovog brata...
Šta sad da ti kažem?
Nesreća je sestra tragedije, svaka gladna,
Nezasita napada me ne bi li mi se
Uzdrimala usta pa da poispadaju iz njih svi mogući izrazi
Na LEŠEVE.
U slučaju RATA ne oslanjaj se na pesnika
On je spor kao kornjača
Uzalud se nadmeće s masakrom koji juri kao zec
A ona puže
Dok on skače od ZLOČINA do ZLOČINA sežući
Do pravoslavne crkve koju evo BOMBARDUJU sada naočigled Boga koji
Samo što je došao iz džamije sravnjene sa zemljom i naciljaše ga
U zábranu Spasitelja, gde je Spasitelj dok je Otac naš
Koji je na nebesima u stvari avijacija
Ona je jedina i nema sudruga
Osim onoga koji dođe avionom da nas gađa, a pogađa
Od nas Skrušenoga,
Na krstu, sine moj
Od sada ima dovoljno mesta za sve proroke
Bog zna
A ti i oni što su poput tebe u majčinoj utrobi još nevini
Ne možete znati.

novembar 2023.

BOG REVOLUCIJE

Neću više mir, ni zemlju u kojoj žive dve države,
Bože! Vрати me u pustinju, molim te,
I izbriši granice koje su me konzervirale i iskrivile
U sećanju lice prirode.
Daruj mi utočište;
Dosta su mi kamila i dve urme – daleko
Od tehnologije – moj Bože! Da opstajem ne da živim
Kao oni
Koji sreću dostojno mimoiđoše.

Malo noćnog razgovora na starom povetarcu dosta je
 Da zaigra moj šator a da ne nasrnu tućini
 Na to malo moje otadžbine.
 Bože moj!
 Daruj mi prašinu
 Ili prazninu, nemam ništa protiv
 Samo da preliva mnome, ako dopustiš.

Boga mog gde god da je sad molim, pomoz mi,
 Ukroti moju nesreću i obuzdaj
 Neprijatelja mog, jer ja nemam ništa više osim sebe.

U prošlosti,
 U tmuni prvotnog pohoda bejahu zla,
 Al' ja bejah dobro, čak i kad su moji lopovi gladovali,
 Sve se promenilo; otkad ovaj život napustiše naši životi
 Pa postade nužna luča paklena. Baci je
 I zažeži petrolej, da zaustaviš vojni pohod na mene, moj Bože...
 Baci je... da živim kako sam živeo oduvek;
 Izbavim se od zmije kad je sretnem,
 Ne zato što sam na oprezu, nego što je i zmija sama neko
 Ko nije surov prema drugom kako je predstaviše,
 Niti je u njoj slika Satane
 Kakva je sad na televiziji u boji crnog
 I politike.
 Pokajaću se, Gospode, ako ponoviš moj život, ali
 Vrati me na sami početak da probam sreću u
 Svome kušanju, Bože
 Moj! Pomoz mi s mojim visinama u gorkoj dolini
 Da se opet uspnem ka svojoj slavi.

U naše vreme dva tima igraju na ratnom terenu u okruženju
 I svaki besedi blistavim rečima, ali blistave propovedi
 Su hemijski projektili koji me nunaju padajući ko zna odakle
 U bestidnoj želji na svoje interesne ciljeve.

U mojoj zemlji
 Božiji suniti su nekih drugih šiiti, krstaši
 Su Jevreji koji sede neutralni
 A nema neutralnih na konjima vojnim,
 Na leđima raketâ Amerika svakodnevno izvozi
 Svoju savremenu pravdu,
 Rusija se protivi! I crnu ružu sadi na bojnim brodovima

Duž obale istoka svetog a pretrpanog klanicama.
Obe umešne u neznanju koje me snašlo
Nad mojom kućom igraju pingpong, no
Ja sam sudija na kraju krajeva, po mom mišljenju pravde nema,
Osim što otkrih svoju dušu posle smrti,
O miru, mir ti!
Bože moj!
Čemu sva ova iskušenja?
Zar nije dovoljno za moje spasenje što sam priznao greh?
Ako sam zgrešio, požuri s mojom kaznom
Ili me baci u džunglu ako sam sluga pobožni;
U džungli je ono čega u nama nema,
Kad ogladni zver jede zvera, jednog ne dva,
Nemaju religiju i žive u miru kô što vidiš,
Ili, Bože, misliš da lav iz verskih razloga ubija gazelu?
Bože moj!
Ko je moj Bog u gradu?

U pobuni zločinca protiv zločinca vidim sebe
Kao da sam s druge planete;
Bez ičeg što je za ili protiv mene,
Nisam izgladneo ni oštećen, kao da
Nisam svoj, ne čeznem ni za kim
Jer nostalgija je, kao što vidiš, propast plemena
Samog od sebe, povratak u napred,
Predvodnik u molitvama zaostalosti
Među bombašima samoubicama.

Bože moj!
Pruži mi konop svoje milosti i uzmi me na drugu planetu,
Ne da na njoj probam da živim
Nego da pobegnem sa zemlje koja se uprkos svim tragedijama
Na njoj
Okreće!
Kao da nema pristojnosti i kao da sam ja od tog okretanja živ
Onesvešćen!

MOJA ZEMLJA

Tebi zemljo moja
Nepokorna žudnja
Jer si krov kom pripadam,

Tebi se život vraća iznova
 Isceljuje uporne rane
 Oživljava žive zakopane

Tebi želja neustrašivosti
 I loza velikodušnosti
 Ruke što grade napred svecelo
 Tebi čežnja, mir sa tobom
 Moja novorođena zemljo

maj 2014.

DA VOLIŠ

Kad voliš, znači da ideš za perom
 A tvoja senka dahće: uzmi me sobom
 Polako kao sneg sa neba pratiš ga, van sebe, zaboravljaš
 Ko si bio pre, svoje najbliže

Kad voliš, znači da si dete
 Koje crta žensku s vaze u prašini
 I da drveće ne stoji mirno spram tebe; vodi računa o tebi,
 Češlja ti kosu u pravcu svitanja, da te prenese
 Kao dobru vest plodovima

Kad voliš, znači da vidiš ruke leptira
 Kako pletu tvoj život iznova u tridesetoj i da
 Igra u tebi od radosti
 Ona što bezbroj sreća porađa

Kad voliš, znači da opet obraćaš pažnju na male stvari,
 Da upoznaješ svoje srce dok kuca sa
 Grudima kao končerto početaka pa zatražiš pomoć
 Od ushićenja

Kad voliš, znači da visiš bez buke
 Na izobilju tankočutnosti
 I da niz tvoje obraze klizi rosa, pa se budiš
 Iz sna kao jorgovan u kom zora zeleni
 Kad voliš, znači da si romantičan, ubeđuješ dolinu
 Da je more presušilo i da će
 postati reka ako se ulije u tebe.

I da učiš goru poniznosti pred tvojom čuvstvenom leđinom,
Nju uzvišenost, sestru visočanstva
I nemogućeg

Kad voliš, znači da si sve mlađi i da
Umire strah od smrti,
Jašeš na talasu, ne da se spasiš nego radi ljuljanja,
Mirišeš
Što drugi ne mirišu... vezu vode s vodom;
Sitan šećer stvaranja

Kad voliš, znači da postoji neka voljena
I da si ti budala:
Da si ljubomoran zbog nje na nju, planeš
Ako njena usna dotakne njenu usnu, postaješ,
Ako s njom podeliš njene usne, bog kome nema ravnog
Na nebesima poljubaca

septembar 2015.

GDE JE MOJA MAJKA

Kao jaje kad otpušta pile
Tako su majko tvoje ruke ostavile moje.
Ušao sam u voz tridesetih, starim
A voz je sve manji u očima tvojim, i dalji.
Na putu
Brige su me pitale za ime,
Rekoh čekajte dok saznam ko sam postao,
Možda budem kurir vaše pošte
Svetu u kojem me čeka spoznaja ili
Možda i ne budem.
Na dve decenije od tebe, majko,
Evo me sada, tragam za sobom
Tamo gde nemam roditelja
Ni ko bi mi pomogô.
Što me ostavi taocem iskušenjima?
Jesi li me spremala za ono što je moralo biti pa me predala
U nepoznato da me izmlati pesnicama?
Ko je rekao da sam sad jači?
Jesi me izdala kad mi obeća da ću sazreti,

Rekavši da će me vreme osnažiti?
 Jesi li se sa mnom našalila?
 Il' nam je tesno postalo gnezdo što beše milostivije
 Od neba čije oluje slomiše moje krilo?
 Kad sam ti ono došao sav blatnjav a ti me ošamari kao dete,
 Sećaš se toga?
 Sećaš se koliko ritam tvojih dlanova na mojim obrazima beše delotvoran
 I kako se slagala sa mnom ta svirka u njemu i prala me
 Neobjašnjiva toplina u tvojim rukama?
 Gde su tvoje ruke sada u prljavštini ovog života?
 I gde je u svemu tome moj otac?
 Gde je moj otac?

april 2017.

TAJNA

Šta je tajna u tome da volimo da boravimo drugde;
 Tu se sklanjamo, naša se suva zemlja raduje,
 A bežimo odatle ako ishodi čari prekriju
 Sve naše tlo i kajemo se?

Šta je tajna ovog postojanja; da l' zajedno zidamo žalost na
 Žalost, da dovršimo kolibu osećanja,
 A onda dođe vetar, nijedan nas vetar neće poštediti, i urušavamo se?

Šta je tajna ovog spoja što nas tera
 Da zanavljamo noći koje stare s godinama
 Kad god smo čili u jutra koja nas pokreću na ritam
 Plešemo ples vračarâ: da je vreme
 Dobar trkač, a mi smo poraženi iza njega?

Srce moje, je li ova tajna u tajni koju iskuse svi ljudi?
 Obmanjuješ li svoje vredne otkucaje da si ti jedino koje snažno bije
 Na svetkovini života i da je tvoj zanos
 Potok koji teče i ne posustaje?

Uzmi oprez antilopa koje iščekuju zle krokodile,
 Ako prideš obalama one koja te začarala,
 I znaj da je najlepša među njima najstrašnija
 U dan kad budeš pogođen.

Ne preterujem u protivrečnosti nego
Zbog svoje preterane slabosti u ljubavi predao sam onoj koju volim
Uže omče svojih vešala da dodirne moje smrtno telo na par sekundi
Onda da joj zahvalim i više ne postojim.

oktobar 2015.

(S arapskog prevela Tatjana Botić)